

naar man drager det moralske Synspunkt saa stærkt frem. Naar vi skulle til at udforske, hvem der egentlig har lidt Uret og skal have den formentlig lidt Uret redderet, kommer man noget ind paa gyngende Grund, thi de, som have lidt Uret, ere døde for Generationer siden, og de, som nu sidde paa disse Ejendomme og, altsaa efter den nævnte Betragtning maa anses for Arvtagere til Forgængernes Ret og Uret, have jo som Regel, da det er saa længe, længe siden de paa-gældende Ting, som man klager over, skete, overtaget Ejendommene, vidende, hvilke Byrder der laa paa dem, og der er foregaaet den sædvanlige Udjævningsproces gennem Køb og Salg, som altid foregaar med slige Byrder. Ogsaa det moralske Synspunkt skal man derfor være meget varsom med at fremhæve. Det er let at paapege, at den Uret, man vil gøre god igen, gøres i Virkeligheden god overfor Folk, som ikke have lidt den, og med Hensyn til Besiddelsesforhold, hvor de svundne Tider som oftest have udjævnet den Uret, der en Gang er sket.

Lad mig dernæst minde om, at det er meget betydelige Ofre, som Staten bringer. Man giver Afkald paa 15,000 Kr. fast Indtægt, sikret gennem fortrinlige Prioriteter, uden nogen som helst Erstatning. Dernæst gennemfører man for alt det resterende en Afløsning efter overordentlig liberale Grundsætninger. Man kapitaliserer Afgifternes Værdi efter en Rente af 4 pCt., men man kræver af den saaledes udregnede Kapital kun $3\frac{1}{2}$ pCt. Rente, det vil sige, man kræver for det første en Rente, som er $\frac{1}{2}$ pCt. under den, der er lagt til Grund for Kapitaliseringen, og dernæst en Rente, som er i alt Fald $\frac{1}{4}$ pCt. under den, hvortil Staten selv ved Laan kan tilvejebringe Penge. Det kan derfor ikke bestrides, at man har stillet sig ganske overordentlig hensynsfuldt overfor de paa-gældende Afgiftsydere. Man har ogsaa vogtet sig for paa noget som helst Punkt at lade dem betale den Fordel, man giver dem, ved noget, der kunde kaldes et Offer. Man kan lede hele denne Lov igennem og vil ikke finde en eneste forøget Byrde, som paalægges de vedkommende Afgiftsydere. Man har ikke krævet, at de skulle staa i noget som helst Forskud, man har

ikke krævet noget som helst kontant Af-løsningsvederlag, ikke paa noget Punkt krævet en Forhøjelse af den aarlige Ydelse, der nu paahviler dem. De yde nu ganske det samme, som de have ydet Generation efter Generation, kun med den Forskel, at denne Ydelse nu ikke mere betragtes som en uforanderlig Grundbyrde, men som et Afdrag paa en gammel Skyld, saaledes at en Del af den aarlige Ydelse er Rente, og en Del er Afdrag, og at man paa denne Maade faar det hele bragt til Afslutning paa godt 60 Aar. Det er altsaa en særlig hensynsfuld Fremgangsmaade fra Statsmagtens Side, og jeg tror ikke, man vil gøre klogt i ikke at paaskønne det eller ikke tage derimod.

De forskellige Betragtninger, der ere fremsatte, skal jeg ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind paa. De fleste af disse have jo allerede været fremme i Kommissionen og ere drøftede der, og jeg kan i saa Henseende henholde mig til de Udtalelser, der findes i Kommissionens Betænkning. Andre findes, som ogsaa det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) fremhævede, i et Andragende, som er indkommet til Finansministeriet, og dem vil man kunne komme nærmere ind paa i Udvalget. Finansministeriet vil selvfølgelig ogsaa for sit Vedkommende underkaste disse Synspunkter, for saa vidt de ikke have været fremme i Kommissionen, al fornøden Overvejelse.

Det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) fremkom med et Par Henstillinger, som jeg skal omtale med nogle Ord. For det første en Henstilling vedrørende denne Kommissionsbetænkning. Vi have jo ellers kun hørt Lovord over den, og med Rette; det er den første Kritik, jeg hører over den, og jeg maa jo sige, den er af absolut formel og meget lempelig Art. Jeg skal indrømme, at Formatet ikke er praktisk. Hvor det drejer sig om statistiske Tabelværker, vil det ikke være muligt at faa Tabellerne anbragt i et synderligt andet Format end dette, hvorfor Statens statistiske Bureau ogsaa udsender sine Tabelværker i dette Format. Men en Betænkning som denne kunde ganske vist være i Rigsdagstidens Format, og hvis det skulde falde i min Lod at udgive en saadan Betænk-